

► Ez az a hely, ahol Goethe szavaival:
„A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.”

Egy vidám, ismeretekkel, mozgással, megvendégléssel, meglepetésekkel tűzdelt csodálatos napot töltöttünk el ott.

A Tájház vezetőjének, Czinege Kálmán Lászlóné Erikának varázslatos személyisége, gyermekekkel való bánni tudása támogató az osztályépítő munkánkban is.

Nagy szeretettel ajánljuk mindenki figyelmébe a Nagyiváni Kultúráért Alapítványt. (<https://www.youtube.com/watch?v=NBc9U99M5nY&feature=share>)

Az 1/b osztályos gyermekek nevében tisztelettel megköszönjük Kunhegyes Önkormányzatának, hogy lehetővé tette odautazásunkat:

Szabó-Kató Fruzsina és Török Tünde tanítók

Közösségépítő, nehéz munka

A tavalyi kis elsősökből „nagy” másodikosokká cseperedve izgalommal vártuk a hulladékgyűjtést. Mint minden programnak, e fáradságos munkának is fontos szerepe van picurkáink közösségépítésében, egymás elfogadásában, egymás segítésében, ki mennyit bír, stb.

A hulladékgyűjtésen a munkára nevelésre, az erőtlet megmérettetésére jó alkalom nyílt: aki tudta, kapta, fogta, cipelte. A sok papírral a Jósika utcáról indultunk, és a nagy út előtt Tar Józsika jóvoltából mindenki feltöltötte magát friss üdítővel. Szükség is volt az energiára.

Harmadik hulladékgyűjtésünk mégsem jött össze kisebb bosszúságok nélkül, de ha „belefogtunk, végig kell csinálnunk” jelszóval csak célba kell, hogy érjünk!

Még az utcán haladva is volt olyan kedves nagypapa, aki jószívűen nehezített terhünkön, adott még pár kiló papírt. Szerencsénkre az idő kedvezett a „kis munkásainak”. Kifáradva, kimelegedve róttuk a borzasztó hosszúnak tűnő utat, mígnem Renáta néni áldásként megérkezve, hideg varázsitalával újabb erőt adott a csapatnak. A kellemes meglepetés után mindenki jobb kedvvel, feltöltődve indult tovább.

Köszönjük szépen a figyelmes, segítő szülők munkáját, azokét is, akik otthonról vitték be osztályunknak az összegyűjtött hulladékot! Remélem, kis nebulóimnak sikerült újabb emlékeztető programot szervezni, és lesz nekik mire emlékezni, közös jó dolgokat felidézni.

Vas Elekné tanító

Különleges mese egy különleges lánytól

A Verseggy Ferenc Könyvtár Gyermekkönyvtára és a Szolnok TV meseíró pályázatát hirdetett a Jász-Nagykun-Szolnok megyei általános iskolások számára „Tiszai virágok” címmel. Pályázni olyan mesékkel lehetett, amelyek megyénk természeti kincseinek, kulturális értékeinek keletkezés-történetét mutatják be népmesei formában. **Tóta Rebeka 4.** a osztályos tanuló örömmel vett részt ezen a megmérettetésen, hiszen ő egyébként is szívesen szórakoztatja osztálytársait saját történeteivel. Meséjét beválogatták a legjobbak közé.

Tisztelt Szülők!

A **Tiszai mesevirágok** című meseíró pályázat egyik jutalma, hogy a legjobb mesék elhangzanak a Szolnok TV **Mese-percek** című műsorában. A gyermekük által beküldött mese elnyerte ezt a díjat. A zsűri elnöke, Munkácsyné Danyi Zsuzsanna mesemondó, a beérkezett meséket úgy tökéletesítette, hogy azok közönség előtt bemutatásra kerülhessenek. A módosítás nem érinti a tartalmi mondanivalót.

Szolnok, 2016. 09. 16.

Tisztelettel:

Balázs Ildikó könyvtáros
Gyermekkönyvtár osztályvezető
Verseggy Ferenc Könyvtár

Miska és a gazdagság

Írta: Tóta Rebeka

Tiszán innen Tiszán túl, a Zagyvától a Hármas-Körösig, Magyarország szívében, szív alakú megyében, ott is Kakat-hegyesen élt egyszer egy szegény házaspár. Sok-sok gyermekük volt, a legidősebbet Miskának hívták. Egyszerű életet éltek, s Miska nem találta benne örömét. Egy napon az apja elé állott, s így szólt:

– Édesapám! Úgy döntöttem, hogy elmegyek szerencsét próbálni, és addig haza sem térek, míg meg nem találok a gazdagságot.